

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 lutego 2015 roku wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej J. K. (1) kwoty 251,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 września 2014 r. do dnia zapłaty, kosztów sądowych, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 22 września 2014 r. została zawarta umowa zbycia wierzytelności pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W., na podstawie której powód nabył pakiet wierzytelności dotyczących opłat taryfowych oraz dodatkowych z tytułu korzystania przez osoby fizyczne ze środków transportu bez ważnego biletu na przejazd, wśród których jest również wierzytelność dochodzona od pozwanej, ustalona na podstawie protokołu kontroli nr (...) w kwocie 129,30 zł tytułem należności głównej, a także kwota 122,65 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych.

Postanowieniem z dnia 18 marca 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny (sygn. akt VI Nc-e 324973/15) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m.st. Warszawy w W. (postanowienie z dnia 18 marca 2015 roku - k. 7).

W toku postępowania powód podtrzymał swoje dotychczasowe żądanie (pozew k. 11-14).

Pozwana J. K. (1) nie stawiała się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności i nie złożyła wyjaśnień na piśmie ani ustnie (protokół rozprawy z dnia 16 października 2015 r. k. 33, zwrotne potwierdzenia odbioru - k. 31).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 grudnia 2006 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wystawiła J. K. (1) protokół seria (...) nr (...), wzywając pozwaną do uiszczenia w ciągu 14 dni kwoty 93,30 zł w razie uregulowania należności w ciągu 7 dni lub kwoty 129,30 zł w razie uregulowania należności w terminie przekraczającym 7 dni - za przejazd bez ważnego dokumentu przewozu w dniu 5 grudnia 2006 r. od stacji S. do stacji W. U. pociągiem osobowym nr (...) w klasie 2 56 km według taryfy IV, którego odbiór pozwana potwierdziła własnym podpisem (protokół nr (...) k. 25).

W dniu 22 września 2014 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. oraz N. Hurtownia (...), Mrozonek i (...) z siedzibą w W. zawarły umowę sprzedaży wierzytelności nr M-01 - (...)622/14 r. Na mocy tej umowy N. Hurtownia (...), Mrozonek i (...) z siedzibą w W. nabyła wierzytelności ujęte w Załączniku nr 1 do Umowy (dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 22 września 2014 r. k. 20-21).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przywołanych dokumentów przedstawionych przez powoda. Sąd dał wiarę obiektywnym dowodom z dokumentów, jako że nie budzą one wątpliwości, a ich wiarygodność nie była kwestionowana w toku postępowania przez żadną ze stron. Stwierdzone dokumentami okoliczności, Sąd mógł zatem uznać za ustalone już na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c., jako fakty przyznane lub bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 k.p.c.).

W niniejszej sprawie należy podnieść, że okoliczności przytoczone przez powoda budzą wątpliwości, które w ocenie sądu należy uznać za uzasadnione. W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że do pozwu została dołączona umowa przelewu wierzytelności, z której w żaden sposób nie wynika, że konkretna wierzytelność (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wobec J. K. (2) przeszła na powoda.

W świetle dowodów zaoferowanych przez powoda za wykazane uznać można jedynie, istnienie umowy cesji wierzytelności. Podkreślenia wymaga jednak, że powód nie udowodnił nabycia wierzytelności względem pozwanej na podstawie wskazanej umowy przelewu wierzytelności. Tymczasem skuteczne wywodzenie uprawnień z faktu nabycia wierzytelności na podstawie umowy cesji wymaga udowodnienia bez wątpliwości, że do cesji konkretnej wierzytelności doszło.

Powód w niniejszej sprawie poza tabelką, stanowiącą wydruk komputerowy, niepodpisaną przez nikogo, nie zaoferował żadnych środków dowodowych, zmierzających do wykazania zasadności i wysokości dochodzonego żądania. W ocenie Sądu, wydruk tabeli znajdujący się na k. 24 nie stanowi dokumentu prywatnego, który zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Nie został on bowiem opatrzony podpisem osoby, która złożyła zawarte w nim oświadczenie. Nie można również obdarzyć go walorami wiarygodności i mocy dowodowej na podstawie art. 308 § 1 k.p.c., gdyż w systemie prawa polskiego jedynie wydruki bankowe mają moc dokumentu mimo braku podpisu i pieczęci. Stanowi to jednak wyjątek, który należy wyklądać ścieśniająco. Odmienna wykładnia art. 308 § 1 k.p.c. w odniesieniu do tego rodzaju wydruków niesie ze sobą niebezpieczeństwo zastąpienia dokumentu jako środka dowodowego wydrukami dowolnie kreowanymi przez strony procesu na jego potrzeby. Co więcej z treści tego wydruku nie wynika, aby był powiązany z przedmiotową umową przelewu wierzytelności, na jaką powołuje się powód. Dlatego też z powyższych dokumentów nie można w sposób uzasadniony i jednoznaczny przyjąć, że pozwana J. K. (1) jest dłużnikiem powoda. W konsekwencji uzasadnione wątpliwości budzi legitymacja materialnoprawna i procesowa powoda.

Zgodnie z art. 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia dowodów ciąży na stronach. Natomiast według z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. W tej konkretnej sytuacji, to na powodzie spoczywał obowiązek udowodnienia zarówno zasadności, jak i wysokości roszczenia w stosunku do pozwanej. Obowiązek ten ma charakter procesowy, co oznacza, że nie może być on od strony egzekwowany. Strona, która nie wykazuje inicjatywy dowodowej powinna się liczyć z mogącymi wystąpić ujemnymi sankcjami, nawet w postaci niekorzystnego dla tej strony wyniku procesu. Jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 roku sygn. akt I ACa 1320/11).

Powód nie wywiązał się z tak zakreślonego obowiązku, bowiem dochodząc określonego roszczenia przedstawia wyłącznie dokumenty pochodzące od niego samego bez dowodu choćby przesłania ich do adresata tak, aby mógł się on z kierowaną do niego korespondencją zapoznać. Dołączenie umowy przelewu wierzytelności z której nie wynika, co konkretnie było przedmiotem transakcji również w ocenie Sądu nie może zostać uznane za wystarczające do uznania za zasadne twierdzeń powoda.

Konsekwentnie, niewykazanie roszczenia głównego powoduje, że także żądanie w zakresie odsetek za opóźnienie w jego spełnieniu nie zasługiwało na uwzględnienie, ponieważ bez wykazania należności głównej naliczenie odsetek jest niezasadne. Konieczność przyjęcia takiego stanowiska wynika z istoty oraz funkcji odsetek i znajduje potwierdzenie w przepisach art. 359 § 1 k.c., a zwłaszcza w art. 481 § 1 k.c. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie I ACa 300/12, LEX nr 1238206).

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w wyroku zaocznym.

SSR Paweł Szymański

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku zaocznego z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.

SSR Paweł Szymański